

## Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: G.M.A.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: État belge

## Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati in uporabiti tako, da ima država članica gostiteljica obveznost, prvič, da iskalcu zaposlitve da razumen rok, ki mu omogoča, da se seznaní s prostimi delovnimi mesti, ki bi lahko bila zanj primerna, in da sprejme ustrezne ukrepe, da bi se zaposlil, drugič, da sprejme, da rok za iskanje zaposlitve nikakor ne more biti krajši od šestih mesecev, in, tretjič, da dovoli prisotnost iskalcev zaposlitve na svojem ozemlju več čas trajanja tega roka, ne da bi zahtevala, da ta predloži dokaz, da ima resnično možnost, da se zaposli?
2. Ali je treba člena 15 in 31 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic<sup>(1)</sup>, člena 41 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter splošni načeli primarnosti prava Unije in polnega učinka direktiv razlagati in uporabiti tako, da imajo nacionalna sodišča držav članic obveznost, da v okviru preučitve ničnostne tožbe zoper odločbo, s katero se državljanu Unije ne prizna pravice do prebivanja, daljšega od treh mesecev, upoštevajo nova dejstva, ki so nastala po tem, ko so nacionalni organi sprejeli odločitev, če ta lahko spremenijo položaj zadevne osebe tako, da ni več dovoljeno omejevanje pravic te osebe do prebivanja v državi članici gostiteljici?

<sup>(1)</sup> Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

## Tožba, vložena 3. oktobra 2019 – Evropska komisija/Republika Bolgarija

(Zadeva C-730/19)

(2019/C 399/40)

Jezik postopka: bolgarščina

## Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: Y. Marinova, E. Manhaeve)

Tožena stranka: Republika Bolgarija

## Predlogi tožeče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Republika Bolgarija s tem, da je na območju BG0006 jugovzhod sistematično in trajno presejala:
  - (i) od leta 2007 urno mejno vrednost za žveplov dioksid,
  - (ii) od leta 2007 – z izjemo let 2010 in 2012 – dnevno mejno vrednost za žveplov dioksid,
- ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 13(1) Direktive 2008/50/EG<sup>(1)</sup> v povezavi s Prilogo XI te direktive

— ugotovi, da Republika Bolgarija od 11. junija 2010 ni izpolnjevala obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 23(1) Direktive 2008/50/ES v povezavi s Prilogo XV, oddelek A, te direktive zlasti obveznosti, ki jo ima na podlagi člena 23(1), drugi pododstavek, te direktive, da zagotovi, da bo obdobje preseganja zgoraj navedenih mejnih vrednosti za žveplov dioksid na območju BG0006 jugovzhod čim krajše;

— Republiki Bolgariji naloži plačilo stroškov.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v prvem tožbenem razlogu navaja, da Republika Bolgarija s tem, da je na območju BG0006 jugovzhod sistematično in trajno presejala urne in dnevne mejne vrednosti za žveplov dioksid, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 13(1) Direktive 2008/50/EG v povezavi s Prilogo XI te direktive.

Komisija v drugem tožbenem razlogu navaja, da Bolgarija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 23(1), drugi pododstavek, Direktive 2008/50/ES v povezavi s Prilogo XV, oddelek A, te direktive, ker od 11. junija 2010 v načrtih za kakovost zraka ni določila ustreznih ukrepov, s katerimi bi zagotovila, da bo obdobje preseganja čim krajše.

---

(<sup>1</sup>) Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL 2008, L 152, str. 1).

---

## Tožba, vložena 9. oktobra 2019 – Evropski parlament/Svet Evropske unije

(Zadeva C-743/19)

(2019/C 399/41)

Jezik postopka: italijanščina

### Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopniki: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou, C. Biz, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

### Predlog tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti Sklepa (EU) 2019/1199 z dne 13. junija 2019 (<sup>1</sup>);

— naložitev plačila stroškov toženi stranki.

### Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Parlament s prvim tožbenim razlogom očita nepristojnost avtorja izpodbijanega Sklepa – ne glede na to ali gre pri tem za Svet ali vse države članice – za določitev kraja sedeža Evropskega organa za delo (ELA).

Parlament meni, da člen 341 PDEU ni primerna pravna podlaga za določitev sedeža organov Unije, kakršne so decentralizirane agencije. Evropski organ za delo (ELA) je v tem primeru ustanovil zakonodajalec Unije z Uredbo (EU) 2019/1149 (<sup>2</sup>), ki je bila na podlagi členov 46 in 48 PDEU sprejeta v rednem zakonodajnem postopku. Parlament navaja, da na podlagi člena 341 PDEU ni mogoče umakniti s področja pristojnost zakonodajalca Unije, ki je vzpostavil Evropski organ za delo (ELA), pristojnosti za določitev njegovega sedeža, s tem da je namesto tega podeljena državam članicam, in da ta določba ne more biti veljavna pravna podlaga izpodbijanega sklepa.